

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΣΤΑ ΘΕΜΑΤΑ ΤΩΝ ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΩΝ ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ

ΣΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΤΗΣ **ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ**

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 10 ΙΟΥΝΙΟΥ 2022

ΘΕΜΑ Α

A1

α. ΣΩΣΤΟ

β. ΛΑΘΟΣ

γ. ΣΩΣΤΟ

δ. ΣΩΣΤΟ

ε. ΛΑΘΟΣ

A2 β

A3 γ

ΘΕΜΑ Β

B1

(σελίδα 169)

Ανεργία τριβής είναι εκείνη η οποία οφείλεται στην αδυναμία της αγοράς εργασίας να απορροφήσει άμεσα ανέργους, παρότι υπάρχουν κενές θέσεις εργασίας, για τις οποίες οι άνεργοι έχουν τα απαραίτητα προσόντα και επαγγελματική εξειδίκευση. Η ανεργία τριβής οφείλεται στην αδυναμία των εργατών να εντοπίζουν αμέσως τις επιχειρήσεις με τις κενές θέσεις και στην αδυναμία των επιχειρήσεων να εντοπίσουν τους ανέργους εργάτες. Επίσης μπορεί να οφείλεται στη γεωγραφική απόσταση μεταξύ της περιοχής όπου υπάρχει ανεργία και αυτής όπου υπάρχουν κενές θέσεις εργασίας. Γενικότερα οφείλεται στην έλλειψη ενός αποτελεσματικού συστήματος πληροφοριών για ύπαρξη ανέργων και επιχειρήσεων με κενές θέσεις εργασίας.

B2

(σελίδα 170)

Διαρθρωτική ανεργία: Όταν σε μια οικονομία υπάρχουν άνεργοι και κενές θέσεις εργασίας, αλλά οι άνεργοι δεν μπορούν να απασχοληθούν στις υπάρχουσες κενές θέσεις, επειδή υπάρχει αναντιστοιχία ανάμεσα στα προσόντα και την ειδίκευση των ανέργων και σ' αυτά που απαιτούνται για την κάλυψη των κενών θέσεων, η ανεργία αυτή ονομάζεται διαρθρωτική. Για παράδειγμα, είναι δυνατόν σε μια οικονομία να υπάρχει ανεργία μηχανικών και έλλειψη λογιστών, ή να υπάρχει ανεργία για τους βιομηχανικούς εργάτες και έλλειψη ξενοδοχειακών υπαλλήλων. Η διαρθρωτική ανεργία οφείλεται σε τεχνολογικές μεταβολές, οι οποίες δημιουργούν νέα επαγγέλματα και αχρηστεύουν άλλα, και σε αλλαγές στη διάρθρωση της ζήτησης, οι οποίες αυξάνουν τη ζήτηση ορισμένων προϊόντων και

ταυτόχρονα μειώνουν τη ζήτηση άλλων. Όπως είναι φανερό, η διαρθρωτική ανεργία δημιουργείται από τη δυσαναλογία προσφοράς και ζήτησης των διάφορων ειδικοτήσεων. Η μείωσή της απαιτεί επανεκπαίδευση των ανέργων, ώστε να αποκτήσουν τις ειδικεύσεις στις οποίες υπάρχει έλλειψη. Διαφορετικά, η διαρθρωτική ανεργία μπορεί να είναι μεγάλης διάρκειας.

B3

(σελίδα 170)

Η ανεργία έχει τρεις βασικές οικονομικές συνέπειες. Πρώτον: Αποτελεί απώλεια παραγωγικών δυνάμεων, δηλαδή της εργασίας των ανέργων, η οποία θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί στην παραγωγική διαδικασία. Δεύτερον: Σημαίνει απώλεια εισοδήματος για τον άνεργο και την οικογένειά του. Τρίτον: Επιβαρύνει τον κρατικό προϋπολογισμό, λόγω της παροχής των επιδομάτων ανεργίας προς τους ανέργους. Φυσικά οι συνέπειες της ανεργίας είναι ευρύτερες, γιατί η κατάσταση της ανεργίας μπορεί να είναι εξαιρετικά επώδυνη για τον άνεργο και την οικογένειά του αφού, εκτός από την έλλειψη εισοδήματος, μειώνει την κοινωνική του θέση, δημιουργεί προβλήματα αυτοσεβασμού, οικογενειακών τριβών, κτλ. Με άλλα λόγια, πέρα από τις οικονομικές συνέπειες, η ανεργία δημιουργεί σοβαρά κοινωνικά προβλήματα.

ΘΕΜΑ Γ

Γ1

$$KE_{X A \rightarrow B} = \frac{\Delta\psi}{\Delta X} = \frac{265-240}{50-0} = \frac{1}{2}, \quad KE_{\psi B \rightarrow A} = \frac{\Delta X}{\Delta\psi} = \frac{50-0}{265-240} = 2$$

$$KE_{X B \rightarrow \Gamma} = 1 \Rightarrow \frac{\Delta\psi}{\Delta X} = 1 \Rightarrow \frac{240-\psi}{100-50} = 1 \Rightarrow \psi = 190$$

$$KE_{X \Gamma \rightarrow \Delta} = \frac{\Delta\psi}{\Delta X} = \frac{190-100}{130-100} = 3$$

$$KE_{X \Delta \rightarrow E} = \frac{\Delta\psi}{\Delta X} = \frac{100-0}{X-130} = 5 \Rightarrow X = 150$$

ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΙ ΠΟΣΟΤΗΤΩΝ	X	ψ	KE _X	KE _ψ
A	0	265		
A'	20	255	1/2	2
B	50	240		
B'	70	220	1	1
Γ	100	190		
Γ'	110	160	3	1/3
Δ	130	100		
Δ'	134	80	5	1/5
E	150	0		

Γ2

Δημιουργώ το συνδυασμό Β'.

$$KE_{X_{B \rightarrow B'}} = 1 \Rightarrow \frac{240 - 220}{X - 50} = 1 \Rightarrow X = 70$$

Γ3

Δημιουργώ τον συνδυασμό Α'.

$$KE_{X_{A \rightarrow A'}} = 1/2 \Rightarrow \frac{265 - \Psi}{20 - 0} = 1/2 \Rightarrow \Psi = 255$$

$$\Delta\Psi_{(A' \rightarrow B')} = 255 - 220 = 35$$

Γ4

Δημιουργώ το συνδυασμό Γ'.

$$KE_{X_{\Gamma \rightarrow \Gamma'}} = 3 \Rightarrow \frac{190 - \Psi}{110 - 100} = 3 \Rightarrow \Psi = 160 > 150, \text{ \u03ac\u03c1\u03b1 \u03c9 \u03c3\u03bd\u03b4\u03c5\u03b1\u03c3\u03bc\u03cc\u03c3 \u039a \u03b5\u03b9\u03bd\u03b1 \u03b5\u03c6\u03b9\u03ba\u03c4\u03cc\u03c3 (\u03b1\u03bb\u03bb\u03ac \u03cc\u03c7\u03b9 \u03bc\u03b5\u03b3\u03b9\u03c3\u03c4\u03cc\u03c3)}$$

Δημιουργώ το συνδυασμό Δ'.

$$KE_{X_{\Delta \rightarrow \Delta'}} = 5 \Rightarrow \frac{100 - \Psi}{134 - 130} = 5 \Rightarrow \Psi = 80, \text{ \u03ac\u03c1\u03b1 \u03c9 \u03c3\u03bd\u03b4\u03c5\u03b1\u03c3\u03bc\u03cc\u03c3 \u039b \u03b5\u03b9\u03bd\u03b1 \u03bc\u03b5\u03b3\u03b9\u03c3\u03c4\u03cc\u03c3 (\u03b5\u03c6\u03b9\u03ba\u03c4\u03cc\u03c3)}$$

Γ5

Η οικονομία μετακινείται από εφικτό σε μέγιστο συνδυασμό, κάτι που σημαίνει πως, ενώ αρχικά υπήρχε υποαπασχόληση των παραγωγικών συντελεστών (ανεργία), τελικά, η οικονομία περιέρχεται σε φάση πλήρους απασχόλησης (εξάλειψης ανεργίας).

Άρα, η οικονομία ξεκινά είτε από τη φάση της ύφεσης είτε από τη φάση της ανόδου (στις οποίες εμφανίζεται εκτεταμένη ανεργία και μείωση της ανεργίας, αντίστοιχα) και καταλήγει στη φάση της κρίσης (στην οποία η οικονομία πλησιάζει το επίπεδο της πλήρους απασχόλησης).

Παρατήρηση: Η ύπαρξη πλήρους απασχόλησης είναι μια θεωρητική κατάσταση καθώς, στην πραγματικότητα, η ύπαρξη ακόμα κι ενός μικρού ποσοστού ανεργίας πρέπει να θεωρείται δεδομένη.

ΘΕΜΑ Δ

Δ1

Αφού η ζήτηση είναι ισοσκελής υπερβολή, $A = P_0 * Q_0 = 10 * 20 = 200$,

$$\text{άρα } Q_d = \frac{200}{P}.$$

Επίσης, για τη γραμμική προσφορά ισχύει ο παρακάτω πίνακας:

P	Qs
0	0
10	20

Θεωρώντας ότι ισχύει $Q_s = \gamma + \delta P$,

Αντικαθιστούμε τα δύο σημεία και προκύπτει το παρακάτω σύστημα:

$$0 = \gamma + \delta * 0 \Rightarrow \gamma = 0 \quad (1)$$

$$20 = \gamma + \delta * 10 \quad (2)$$

Θέτω την (1) στη (2) και έχω:

$$20 = 10 * \delta \Rightarrow \delta = 2$$

Άρα

$$Q_s = 2 P$$

Δ2

Για $P_k = 12,5$:

$$Q_d = 16 \text{ και } Q_s = 25$$

Άρα, η κρατική επιβάρυνση ισούται με $P_k * (Q_s - Q_d) = 12,5 * (25 - 16) = 112,5$ χρηματικές μονάδες.

Δ3

Έσοδα Κράτους από πώληση πλεονάσματος: $P_0 * (Q_s - Q_d) = 10 * 9 = 90$ χρηματικές μονάδες

Τελική επιβάρυνση κρατικού προϋπολογισμού: Κρατική επιβάρυνση (από αγορά πλεονάσματος) – Έσοδα από πώληση πλεονάσματος = $112,5 - 90 = 22,5$ χρηματικές μονάδες

Δ4

$$\Sigma\Delta_{(\sigma\tau\eta\nu P_0)} = 10 * 20 = 200$$

$$\Sigma\Delta_{(\sigma\tau\eta\nu P_k)} = 12,5 * 16 = 200$$

$$\frac{\Sigma\Delta_{(\sigma\tau\eta\nu P_k)} - \Sigma\Delta_{(\sigma\tau\eta\nu P_0)}}{\Sigma\Delta_{(\sigma\tau\eta\nu P_0)}} * 100 = \frac{200 - 200}{200} * 100 = 0 (\%)$$

Η Συνολική Δαπάνη των καταναλωτών παραμένει σταθερή, καθώς η συνάρτηση ζήτησης έχει μορφή ισοσκελούς υπερβολής, δηλαδή το γινόμενο τιμής και ζητούμενης ποσότητας θα είναι σταθερό και ίσο με 200 χρηματικές μονάδες.

Εναλλακτικά, θα μπορούσαμε να βρούμε την ελαστικότητα ζήτησης τόξου (στο τόξο που δημιουργούν τα δύο σημεία), η οποία θα είναι -1 και να αιτιολογήσουμε λέγοντας πως η ζήτηση είναι μοναδιαίας ελαστικότητας, δηλαδή οι απόλυτες ποσοστιαίες μεταβολές της τιμής και της ζητούμενης ποσότητας ισούνται. Άρα, η ΣΔ δεν ακολουθεί την κατεύθυνση καμίας από της δύο αντίθετες μεταβολές, δηλαδή παραμένει σταθερή.

Δ5

$$Q_{d'} = Q_d + 20\% * Q_d \Rightarrow Q_{d'} = \frac{240}{P}$$